

PŘEHLED BOHOSLUŽEB V KVĚTNU 2018

2. 5. (19. 4.)	Středa	Půlení padesátnice; Ctih. Jana, učedníka sv. Řehoře Dekapolity; <i>Po sv. liturgii svěcení vody</i>	Sv. liturgie – 7.30
5. 5. (22. 4.)	Sobota	Ctih. Theodora Sykeota, biskupa anastasiopolského; svatých apoštolů Nathanaela, Lukáše a Klimenta	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
6. 5. (23. 4.)	Neděle	5. Neděle po Pasše – O Samaritánce Sv. Jiřího Vítězného, velikomučedníka sv. muč. Alexandry, císařovny	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
8. 5. (25. 4.)	Úterý	Sv. apoštola a evangelisty Marka	Sv. liturgie – 7.30
12. 5. (29. 4.)	Sobota	Sv. devíti muč. kyzických: Theognida, Rufa, Antipatera, Theosticha, Artemia, Magna, Theodota, Thavmasia, Filemona	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
13. 5. (30. 4.)	Neděle	6. Neděle po Pasše – O slepém (hlas 5.) Sv. apoštola Jakuba Zebedea	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
16. 5. (3. 5.)	Středa	Muč. Timothea a Mavry	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
17. 5. (4. 5.)	Čtvrtek	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
19. 5. (6. 5.)	Sobota	Spravedlivého Joba Mnohostrádajícího; ctih. Joba, igumena počájevského, divotvůrce	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
20. 5. (7. 5.)	Neděle	7. Neděle po Pasše – Sv. Otců I. všeobecného sněmu (hlas 6.) Zázrak zjevení sv. Kříže na nebi nad Jeruzalémem (351)	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
22. 5. (9. 5.)	Úterý	Sv. proroka Izaijáše, sv. muč. Christofora; Přenesení ostatků svt. Mikuláše z Myr Lykejských do Bari	Sv. liturgie – 8.00 Večerní – 19.00
24. 5. (11. 5.)	Čtvrtek	Svatých apoštolům rovných Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských	Sv. liturgie – 8.00 Večerní – 19.00
25. 5. (12. 5.)	Pátek	Svt. Epifania Kyperského NOC KOSTELŮ – 18. 00 Po skončení Všenočního bdění možnost prohlídky interiéru chrámu a poslechu církevní hudby pro návštěvníky Noci kostelů	Večerní – 18.00
26. 5. (13. 5.)	Sobota	Zádušní sobota Muč. Glykerie, panny, a spolu s ní muč. Laodikia, věžeňského strážce	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 19.00
27. 5. (14. 5.)	Neděle	SESLÁNÍ SVATÉHO DUCHA – SVATÁ PADESÁTNICE <i>Po sv. liturgii bude průvod kolem chrámu</i>	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
28. 5. (15. 5.)	Pondělí	DEN SVATÉHO DUCHA	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 19.00
29. 5. (16. 5.)	Úterý	TŘETÍ DEN SVATÉ TROJICE	Sv. liturgie – 8.00 Večerní – 19.00

Program bohoslužeb najdete také na internetové stránce:

WWW.PRAVOSLAVBRNO.CZ

Ctihodná mučednice Tamara (Satsi)

(památka 18. dubna / 1. května a v den památky svatých nových mučedníků a vyznavačů ruských)

Ctihodná mučednice Tamara se narodila roku 1876 na samotě Uustalo, volosti Kasti, Gapsalského újezdu Estonské gubernie, v luteránské rodině rolníků Georga a Mari Satsi. Rodiče dali děvčátku jméno Marie. Když bylo malé Marii 7 let, zemřela jí matka a zanedlouho i otec. V roce 1886 se ve vesnici Marjamaa, vedle luteránské církevní obce, pod kterou spadala i samota Uustalo, otevřela také pravoslavná církevní obec. A tehdy mnozí z luteránů přijali pravoslavnou víru. Poté, co Marie ukončila čtyři třídy vesnické školy, ve věku 12 let, vstoupila v roce 1888 do domova pro dívky (sirotky) při ženském mnišském společenství v Jõhvi, který byl založen v témže roce. V tomto domově se chovankyně učily číst, psát a vyučovaly se zde také další předměty. Kromě toho se dívky učily ručním pracem, ikonopisectví a umění zlaté výšivky. V roce 1892 se toto společenství přeměnilo na monastýr Zesnutí Přesvaté Bohorodice v Pjuchtica (Пюхтицкий монастырь - Kuremäe klooster) a první představenou tohoto monastýru se stala igumenie Varvara (Blochina).

V roce 1895 vstoupila Marie Satsi, do té doby chovankyně dívčího domova, do místního Monastýru a byla oblečena do černých šatů tj. do podrjasniku; v listopadu téhož roku přijala apostolnik (*apostolnik – ženská mnišská pokrývka hlavy, která pokrývá ramena, hrud' a záda, s volným místem pro obličej, a která sahá až k pasu*). V roce 1897 pak přijala tzv. rjasoforní mnišský postřih.

Roku 1898 se stala igumenie Varvara (Blochina) nepřijatelnou pro kněžnu Jelizavetu Šachovskou, která žila na svém pozemku poblíž monastýru, a byla arcibiskupem města Riga Arsenijem převedena do Kazaňské eparchie. Igumenie Varvara nabídla některým z poslušnic možnost odjet s ní, a do Kazaně s ní odjelo celkem 6 poslušnic, mezi nimi i Marie Satsi.

Při svém pobytu v monastýru v Kazaňské eparchii, Marie zpívala ve sboru a vyšívala v umělecké dílně. Igumenie Varvara zůstala představenou tohoto kazaňského monastýru až do roku 1902, kdy byla jmenována představenou Kozmodějanského monastýru Svaté Trojice. I Marie přešla do tohoto monastýru, a své mnišské poslušenství tam vedla v chrámovém bohoslužebném zpěvu a byla zde také písáčkou. V lednu 1915 igumenie Varvara zemřela a nová igumenie Alevtina (Toropova) poslušnici Marii charakterizovala takto (*vyňato z monastýrských zpráv z roku 1916*): *Je chování velmi dobrého, k poslušenství (tj. pracem a povinnostem) ochotná a velmi schopná. Takto, když prošla mnoholetou zkouškou poslušenství, Marie přijala dne 19. července roku 1917 mnišský postřih se jménem Tamara. Postřih učinil budoucí ctihodný mučedník, archimandrita Sergij (Zajcev), který byl za rok, v září 1918, zastřelen rudoarmějci spolu s bratry monastýru Zesnutí Přesvaté Bohorodice na hoře Zilantovo v Kazani (jeho památka je 28. srpna/ 10. září).*

V roce 1918 do Kozmodějanského monastýru přijel archimandrita Theodosij s rozhodnutím o jmenování monašky Tamary ekonomkou Čeboksarského ženského mnišského společenství v čest Vladimírské ikony Matky Boží, kde v té době vedlo mnišský život okolo 100 sester. Při tomto monastýru byl do roku 1919 spravován i dívčí domov. V roce 1920 přijala matka Tamara povinnosti představené zdejšího mnišského ženského společenství. V těchto letech však nová vláda započala likvidaci a konfiskaci majetku společenství, a takto se snažila zlikvidovat i samo

společenství a uzavřít jeho chrámy. Monašky a sestry v Kristu se k nové vládě obrátily následujícím dopisem:

My, níže podepsané monašky, Vladimírské ženské obce, jelikož jsme se dozvěděli o záměru, představitelů místní vlády a moci uzavřít chrám Vladimírské obce, dávnou svatyni, která tu existuje od roku 1625, vyjadřujeme tímto svůj protest proti tomuto záměru, který uráží naše křesťanské náboženské cítění. Tímto chceme objasnit, že ze strany obce již byla přinesena oběť ustoupením místní moci jednoho dřevěného chrámu a spolu s ním i obytných domů, kromě malého dřevěného křídla našeho komplexu, který zůstal k potřebám sester. Proto my, monašky a sestry Vladimírské obce, nemůžeme v žádném případě nyní souhlasit s likvidací naší svatyně, ať už z jakéhokoli důvodu, kterým se to nyní objasňuje. Proto Vás snažně prosíme, abyste nám zanechali poslední kamenný chrám nedotknutelný, k čemuž se i podepisujeme.

Plnící povinnosti představené obce a společenství matka Tamara a další (celke 56 podpisů).

V roce 1924 jmenoval vikární biskup Kazaňské eparchie, vladyka Athanasij (Malinin), Vladimírskou mnišskou obec ve městě Čeboksary samostatným monastýrem. Monaška Tamara byla jmenována představenou a igumeníí. Roku 1926 sovětská moc však monastýr uzavřela, nicméně nadále pokračovala zdejší Vladimírská náboženská obec. V tomto roce podal místní ředitel Čeboksarské školy žalobu k městské Radě sadů a zahrad na monašky, které ještě zůstaly, s obviněním, že pasou svůj skot na pozemcích školy, které byly údajně ze 75 % znehodnoceny. Byla vyčíslena škoda na pozemcích, které dříve patřily monastýru, a žaloba na sesterstvo byla přijata. V lednu 1927 se Prezidium Čeboksarské městské rady usneslo takto: *Považujícíe za nutné, jak kvůli bytové krizi, která panuje ve městě, tak i s ohledem na škodu na hospodářství bývalého ženského monastýru, náležitího však nyní škole, dovolujeme si požádat NKVD, aby posoudil otázku o dalším pobytu monašek v obytných místnostech bývalého monastýru.* V té době ve Vladimírské mnišské obci zůstávalo ještě 34 sester, které našly útočiště a přežívaly v chrámu a strážnici při chrámu, a také v zemědělských budovách bývalého monastýru: ve chlévě a kurníku, které byly předělány na malé domky. V těžkých podmínkách takto přežívaly sestry až do roku 1930, kdy byl definitivně uzavřen i poslední monastýrský chrám, a sestram nezbylo už nic než odejít.

Po úplné likvidaci společenství se matka Tamara nastěhovala ke své bývalé pomocnici při správě monastýru Anastasii Timofejevě, kterou znala ještě z monastýru Pjuchtica. Ve třicátých letech pokračovala matka Tamara ve svém modlitebním zápase, neustále četla Svaté písmo a duchovní literaturu a také neustále pracovala v hospodářství.

V květnu roku 1941, když matka Tamara pásala krávu, se s ní seznámil bývalý kněz Chudov, který pracoval jako strážný zemědělského družstva Sadvintrest a který na ni nyní podal falešná obvinění pro její údajné antisovětské projevy a názory. V noci 25. června provedli pracovníci NKVD domovní prohlídku v domě, kde bydlela matka Tamara. Ta byla poté uvězněna ve věznici města Čeboksarsk. Od 27. do 30. června probíhaly výslechy, při kterých matka odmítala všechna obvinění.

Vyšetřovatel se neustále ptal, jak se matka Tamara dostala z Estonska až do Čuvaška, neboť ji podezříval ze špionáže. Při výslechu, který se konal 2. července, položil vyšetřovatel tuto otázku: *Jaké důvody vás donutili odejít do monastýru?*

Matka Tamara odpověděla:

Žádné důvody ani jiné příčiny mne nedonutily odejít do monastýru, neboť do monastýru jsem vstoupila sama z důvodu mého přání a touhy po spáse vlastní duše.

Při dalším výslechu dne 9. července ji vyšetřovatel položil další otázku:

Potvrzujete svědectví svědka Chudova o vaší kontrarevoluční pomluvě na život za sovětské vlády?

Matka Tamara odpověděla:

Toto potvrdit nemohu, neboť jsem nikdy žádnou kontrarevoluční pomluvu o životě za sovětské vlády nikomu nevyjadřovala, a se svědkem Chodovem jsem vedla rozhovor jen o knize Dobrotoljubije, kterou si on prosil ke čtení.

14. července bylo ohlášeno ukončení šetření a byl pronesen odsuzující rozsudek vazby podle stati 58, bodu 10, první části Trestního zákoníku. Obviněná na to odpověděla, že si nic doplnit nepřeje. 25. července Soudní senát pro trestní řízení Vrchního soudu Čuvašské ASSR vynesl potvrzující rozsudek vazby, a igumenie Tamara byla předána soudu.

31. července se konalo soudní zasedání. V tento den odsoudili igumenii Tamaru na 10 let odnětí svobody. Kasační stížnost k Vrchnímu soudu SSSR o přezkoumání rozsudku byla projednána a rozsudek byl přiznán zákonným.

Igumenie Tamara byla ve věku 65 let převezena do nápravně-pracovní kolonie, nedaleko města Alatur Čuvašské ASSR. V této kolonii pracovali vězni v lese a ve dřevozpracujícím průmyslu. Matka Tamara zde v letech 1941 – 1942 přežila těžkou zimu.

V době války s Německem byla v této kolonii zaznamenána kvůli hladu a nemocem masová úmrtnost uvězněných.

Igumenie Tamara zde nakonec zemřela, 1. května roku 1942, a příčinou zesnutí bylo podle zápisu o zesnutí srdeční příhoda. Ctihodná matka Tamara byla pohřbena v neznámém hrobě na hřbitově této nápravně-pracovní kolonie.

Dne 12. října roku 2007 byla na zasedání Posvátného Synodu, pod předsednictvím Jeho Svatosti patriarchy Alexije II., igumenie Tamara připočtena k Zástupu nových mučedníků a vyznavačů ruských.

Autor života ctihodné Tamary, igumen Damaskin (Orlovskij)

www.fond.ru

PRAVOSLAVNÝ CHRÁM SV. VÁCLAVA, GORAZDOVA 8, Brno 602 00

FARNÍ ÚŘAD:

Úvoz 62, 602 00 Brno

Tel./fax: +420 54221 4030

www.pravoslavbrno.cz

e-mail:pravoslavbrno@volny.cz

SPOJENÍ MHD:

tramvají č. 4, směr Masarykova čtvrť, zastávka Úvoz,
trolejbusy č. 26, 38 a 39.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Sobota: Sv. Liturgie (7.30 hod.), Večerní (letní čas: 19 hod., zimní čas: 18 hod.)

Neděle: Jitřní (7 hod.), Sv. Liturgie (9 hod.), Večerní (viz sobotu)

Svátky: Večerní (v předvečer svátku), Jitřní, Sv. Liturgie a Večerní (časy dle neděle)

Další bohoslužby se konají podle vyhlášení duchovního správce, jsou uvedeny na rozpisu v chrámu a na webových stránkách brněnské farnosti.